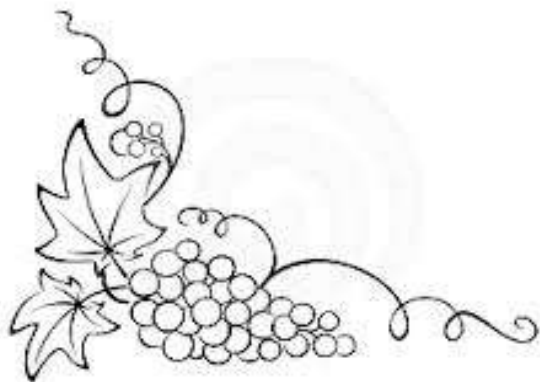

Z DNEŠNÍHO EVANGELIA:

Ježíš řekl svým učedníkům: „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nese ovoce, odřezává, a každou, která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci. (Jan 15, 1-8)

K ZAMYŠLENÍ

Obraz ratolestí, které budou spáleny, protože nezůstaly na kmeni, může až vyděsit. Janovo evangelium často staví skutečnosti do černobílého protikladu „buď – anebo“. Buď budeme spojeni s Pánem se vším, co to obnáší, anebo se od Boha odloučíme. Zní to velice vyhrcočeně. Je to skutečně jen nadsázka? Podstatná v celém úryvku jsou však jiná Ježíšova slova: „Zůstaňte ve mně!“ O to přeci běží! Jak toho dosáhnout? Není to nic složitějšího, stačí jen dovolit Bohu, aby směl v našem životě působit. Pozvat Ježíše, aby jednal v našem životě. Dovolit mu, aby „suché větve“ našeho života pročistil. A Bůh to umí učinit s elegancí a láskou. (vira.cz)

MODLITBA

Prosím tě, svatý Bože,
ve společenství s Matkou Boží Pannou Marií,
s anděly a svatými a se všemi,
kdo ve světě vyznávali a vyznávají Krista,
o tvou stálou přítomnost v mém životě,
o tvoji milost a lásku, o tebe samého.

Pod ochranu tvou se utíkáme, svatá Boží Rodičko.

Neodmítej naše prosby v našich potřebách,
ale ode všeho nebezpečí vysvobď nás vždycky,

Panno slavná a požehnaná!

Paní naše, prostřednice naše, orodovnice naše,

u Syna nám smilování vypros,

Synu svému nás doporuč,

k Synu svému nás doprovod'.

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- I když nám okolnosti přistříhnou křídla, neznamená to nutně, že náš život bude méně hodnotný.
- Kdo hodně miluje, vykoná nejvíc, i kdyby jeho dílo v očích lidských neznameno nic.
- Někdy se zdráháme opustit své vězení, jen prosíme Boha, aby nám jej zařídil trochu pohodlněji.

VÁCLAV

Č. 18. (2015)

3.5.2015

5. neděle velikonoční

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,

410 02 Lovosice

Webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE	Út – v 17.30 hod.
	St – v 17.30 hod.
	Čt – v 7.30 hod.
	Pá – v 17.30 hod.
	Ne – v 9.00 hod.
SULEJOVICE	Ne – v 10.30 hod. 10.5. zrušena
MILEŠOV	Pá – v 9.00 hod. (zámecká kaple)
	Čt 7.5.2015 od 13.00 hod.
VELEMÍN	So – v 10.00 hod.
LUKAVEC	Út 5.5.2015 od 15.00 hod.

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina – Út v 16.30 hod.

+ Křesťanské rozhovory – St 6.5.2015 od 18.30 hod.

Odpověď k žalmu - neděle 3. 5. 2015

**„Budu tě chválit, Hospodine,
ve velkém shromáždění.“**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Církve v otázkách a odpovědích)

145. Proč si Ježíš přeje, aby někteří lidé po celý život žili v chudobě, čistotě bez manželství a v poslušnosti?

Bůh je láska. Proto touží také po naší lásce. Jednou z podob milujícího se odevzdání Bohu je žít jako Ježíš – a sice v chudobě, čistotě a poslušnosti. Kdo takto žije, má hlavu, srdce a ruce zcela k dispozici pro Boha a pro lidi.

Vždycky se najdou jednotliví lidé, které Ježíš natolik přemůže a uchvátí, že „pro nebeské království“ odevzdají Bohu úplně všechno – dokonce i tak nádherné dary, jako je vlastní majetek, vlastní vůle a manželská láska. Takový život podle evangelijních rad chudoby, čistoty a poslušnosti ukazuje všem křesťanům, že svět sám o sobě ještě není všechno. Teprve setkání s božským Ženichem „tváří v tvář“ zajistí člověku skutečné štěstí.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

3. května – svátek sv. apoštolů Filipa a Jakuba

Apoštol Filip se narodil v Betsaidě u Genezaretského jezera podobně jako apoštolové Petr a Ondřej. Oženil se a měl dcery. Povolán byl mezi prvními apoštoly (viz Jan 1,43n). První tři synoptická evangelia ho zmiňují jen v seznamu apoštolů a to vždy na pátém místě. Jan o něm píše: "Ježíš se rozhodl vydat na cestu do Galileje. Vyhledal Filipa a řekl mu: Následuj mě! - Filip zase vyhledal Natanaela a řekl mu: Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta." (Jan 43-45) .

Filip měl z Ježíšova pozvání velikou radost, nemohl ji v sobě udržet, musel se sdělit s přítelem (pozdějším ap. Bartolomějem) a pozvat i jeho k následování. Po seslání Ducha svatého kázal v Malé Asii a život skončil ukamenováním na kříži v Hieropoli.

Jakub mladší, syn Alfeův (Kleofášův) a příbuzný Pána Ježíše, je představitelem života z milosti, muže modlitby a askeze. Z některých údajů, např. Sk 12,17, kde Petr po vysvobození z vězení žádá, aby to oznámili Jakobovi a bratrům, vysvětluje významné místo Jakuba ml., který se stal biskupem v Jeruzalémě. Na Jeruzalémském sněmu v letech 49-50 Jakub navrhl některé normy pro soužití křesťanů, pocházejících ze židovství a z pohanství (Sk 15, 13-21). Jemu ap. Pavel po návratu

ze třetí misijní cesty podával zprávu (Sk 21,17-26). Pavel v listu Galatským také píše: "Jakub a Petr a Jan, kteří byli uznáváni za sloupy církve.." Ještě i z dalších míst je patrné významné postavení Jakuba (Sk 21,18).

Vedoucí představitelé židovství proto naléhali na tohoto vlivného apoštola, aby přestal s hlásáním o Kristu, a když jim nevyhověl, rozhodli se ho umlčet násilím. Přesto však si ho někteří Židé pro jeho vlastnosti velmi vážili a mnozí z nich přijímali křesťanství. Historik Eusébius napsal o jeho nestranné spravedlnosti i o úctě ke starozákonní tradici a zbožnosti.

Apoštol Jakub také napsal list určený okruhu křesťanských obcí, v němž vyzývá k životu z víry, požaduje spravedlnost k bližním i dobré skutky a ukazuje na zlo zneužívání jazyka k hříchu. Byl shozen z cimbuří a kamenován s modlitbou na rtech. Životem i ve svém listě nás učí, že víra bez skutků je mrtvá.

Jejich společný svátek, ve starém kalendáři uváděný 1.5.souvisí s přenesením jejich ostatků a hlavně s posvěcením římské basiliky Dvanácti apoštolů 1.5. 570.

V novém liturgickém kalendáři došlo k přesunu svátku o dva dny zřejmě pro památku Josefa Dělníka a Atanáše, uč.církve. (Z podobných důvodů byly i předchozí přesuny np. sv. Zikmunda.)

Další památky:

6. května – nez. pam. **sv. Jana Sarkandra**, mučedníka

8. května – nezávazná pam. **Panny Marie Prostřednice všech milostí**

10. května – 6. neděle velikonoční (Den matek)

V sobotu 2.5.2015 byla přijmuta paní Tanya Kravchenko do třetího řádu (obláčka), v kapli premonstrátského kláštera v Doksanech.

Blahopřejeme!

INTENCE MŠI SV.:

Ne – 3.5.2015 – v **9.00 hod.** za † Bohumila Ježka a † rodiče Laušmanovy a bratra Jindřicha v Sulejovicích – v **10.30** hod. za

† Annu Vaňkovou (1. výročí úmrtí)

Pá – 8.5.2015 – na dobrý úmysl

Ne – 10.5.2015 – v **9.00 hod.** za farníky

v Sulejovicích v **10.30 hod.** zrušena

Po mších svatých se bude po celý měsíc květen konat **Májová pobožnost ke cti Panny Marie**

Láska a přátelství

(Mireia Ryšková)

„To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele.“

Takový základ klade Ježíš v Janově evangeliu lidským vztahům. O lásce a přátelství se píše mnoho, ale životní realita bývá obtížnější, než i dobře míněná krásná slova. Ježíšova slova o lásce vyjadřují to, co jim jako akt pokorné služby ukázal při Poslední večeři v mytí nohou. Nejvíce miluje ten, kdo neváhá prokázat druhému jakoukoliv službu. Skutečný přítel neváhá pro toho, s kým ho váže přátelství, riskovat svůj vlastní život, a to doslova.

Staré české přísloví říká „V nouzi poznáš přítele“, a to je pravda. Přátelství se nejvíce osvědčuje v krizových situacích. Je úžasné, když takový vztah v našem životě existuje. Ale Ježíš chce po svých učednících v posledku mnohem víc: na přátelské lásce se máme naučit milovat Ježíšovou láskou, která se nezastavuje před ničím, a to u každého člověka.

Jak taková láska má vypadat, pak charakterizuje apoštol Pavel, který Ježíšovu lásku pochopil a následoval (1Kor 13,4-8). Tak tímhle se mají řídit naše vztahy k druhým lidem.

Květen je měsíc lásky a všechna krása přírody, Božího stvoření, nás povzbuzuje k tomu, abychom i své lásky, svá přátelství obnovili ve smyslu Pavlových slov o lásce. Láska stále doufá, láska nikdy, opravdu nikdy nezanikne – a to je pro náš svět to nejdůležitější poselství. Tato radostná zvěst se od nás očekává slovem i životem.

Pokračuje příprava na **Národní eucharistický kongres.**